

[Skjerbæk.]

Arbejdsløshedens Størrelse, som har været ført her, eller om Aarsagerne dertil. Jeg vil blot gøre den ene Bemærkning, at een Ting kan man dog ikke komme uden om: at i jo højere Grad Regeringsmagten faar Indflydelse paa det økonomiske Liv, i jo højere Grad maa den ogsaa have Ansvaret for, om Ledigheden er større eller mindre. Men jeg synes nok, man kan tage sit Udgangspunkt i den Arbejdsløshed, der er. Den er i alt Fald af et saadant Omfang, at alle, som har med Samfundets Forhold at gøre, maa føle et Ansvar over for dette Problem og prøve paa at medvirke til at faa formindsket Arbejdsløsheden.

De Midler, der dør kan bringes i Anvendelse, er mange forskellige, jeg skal heller ikke opregne udtømmende, hvad man kunde tænke sig dør. Men der er faldet Bemærkninger i Dag, som tyder paa, at man maaske skal undersøge, om Arbejdsanvisningen er tilrettelagt helt paa den rigtige Maade. Det maa jo være Opgaven for Arbejdsanvisningen, at den gør det saa let som muligt at faa den ledige Arbejdskraft dirigeret derhen, hvor der er Arbejdsmuligheder. Det kan jo være, at Arbejdsanvisningen, saadan som den har virket hidtil, har savnet et vist Skær af personligt Arbejde, saadan at der har været for lidt Kontakt mellem Arbejder og Arbejdsgiver via det stedlige Arbejdsanvisningskontor.

Det er klart, at man, naar Arbejdsløsheden skal bekæmpes, ogsaa maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der er Personer, som er arbejdsu villige, og som af den Grund bør nægtes Hjælp af det offentlige. Men det Princip er jo ogsaa anerkendt f. Eks. i den sidst vedtagne Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse § 12. Princippet er i øvrigt ogsaa anerkendt andetsteds.

Naar man endvidere taler om at bekæmpe Arbejdsløsheden, saa har vi fra Det konservative Folkepartis Side peget paa den Lettelse i Situationen, der kunde fremkomme ved en Udvidelse af Værnepligten eller maaske en Omlægning af Værnepligten, men heller ikke det skal jeg komme nærmere ind paa. Det, som Forslaget til Beslutning gaar ud paa, er jo at vise, at der er et Behov for Arbejdskraft inden for Landbruget, og det kom ogsaa frem under det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Tale. Dør er der det at bemærke, at der utvivlsomt er en Spænding til Stede mellem de Lønninger, der kan tilbydes, og de Krav, der stilles fra Arbejdskraften, som søger til Landbruget; men der er ogsaa et andet Moment, som man ikke maa glemme,

Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal fortsætte med den hidtil gængse Form for Arbejdskraft i Landbruget, altsaa de lange Kontrakter, eller om man skal gaa over til daglønnede Arbejdskraft. Ogsaa det Problem hører vel med ind under Spørgsmaalet, hvis det nærmere skal tages op.

Jeg forstod paa Ordføreren for Forslagsstillerne, at de ogsaa regnede med, at man kunde vinde ved en vis Omflytning af Arbejdskraften fra visse Industrifag til husligt Arbejde og til Landbruget, hvis man traf Foranstaltninger af rette Art. Jeg tror, det bør overvejes, naar der nu nedsættes et Udvalg angaaende dette Spørgsmaal, om man skal gaa videre i Retning af at forbyde de ganske unge Aldersklasser af kvindelige Arbejdere at have visse Former for Fabrikarbejde. Det kunde virke i to Retninger, dels i den Retning, at der maaske blev større Udbud af Arbejdskraft til husligt Arbejde, og dels i den Retning, at der blev større Muligheder for den kvindelige Ungdom for en videregaaende Uddannelse i de huslige Sysler.

Jeg synes ikke, det foreliggende Forslag rigtig uddyber og udtømmer Problemet, det er alt for absolut stillet op; men efter de faldne Udtalelser er der Grund til at tro, at der bliver nedsat et Udvalg, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vort Medarbejderskab ved den videre Forhandling i Udvalget.

Rager: Naar det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen siger, at det Forslag til Resolution, som her er fremsat, er fremsat udelukkende paa Grund af saglig Interesse for denne Sag, er det jo ikke pænt, hvis man vilde sige, at man ikke troede det ærede Medlem. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for saa vidt har Ret, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at saa har han en meget daarlig Maade at motivere sine Forslag paa, hvis man skal tale om, at et sagligt Forslag udelukkende skal sagligt motiveres, for en af saa megen politisk Ondskab gennemsyret Tale som den, det ærede Medlem afleverede i Dag, skal man søge længe efter.

Der var naturligvis den sædvanlige Opfordring til en lang Diskussion, som for de naive kunde synes at ligge i Indledningstalen. Men det er jo slet ikke Meningen. Talen har gjort sin Nytte i sig selv derigennem, at naar den er holdt, ja, saa spredes den i den dertil egnede Presse ud over Landet for at holde Galden flydende. Der er saa mange Paastande i den, der er gendrevet mange Gange før, men Gendrivelseserne bringes jo ikke ud ad de samme Veje.